WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 14 6 APRIL 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

NICO kwam ven de week bij me. Weten jullie niet wie Nico is? Hij is het vriendje van het kleinzoontje van de huurvrouw. Ik hoop dat jullie er uit kunnen komen, want het is nogal ingewikkeld.
Nico is een aardige jongen, maar wel een beetje luidruchtig. Als hij binnen komt, smijt hij de deur altijd achter zich dicht en gewoon de trap oplopen.... ho, maar! Bonken, meneertje, dat is je ware! En dan tijdens het maken van zijn huiswerk de radio zo hard mogelijk aan natuurlijk. Ik heb al vaak tegen Nico gezegd: „Hoe wil je met die schetterende radio aen je hoofd onthouden wat je hebt geleerd? Heus, je kunt geen twee dingen tegelijk in je opnemen". Maar Nico is ook eigenwijs en hij kan het dus wel. Maar dit keer kwam hij heel kalm binnen. Ik had hem al aan zien komen en aan zijn gezicht te zien was hij niet erg vrolijk. „Wat scheelt er aan, kerel?" vroeg ik, toen hij een poosje op zijn stoel had zitten draaien. „Ja, ziet u, oom Donald.. eh.. nou, ja.. hier, kijkt u zelf maar." En hij schoof me zijn rapport toe. Ik sloeg het open en hekeek de cijfers ven zijn paasrapport. Nu, daar was niet veel fraais bij: een 5 voor Engels, 5 voor Duits, 4 voor algebra en 5 voor meetkunde. Verder hijna allemaal zessen, alleen een 9 voor gymnastiek. Het was een heel verschil met zijn vorige rapport. „Hoe komt dat, Nico?" — „I-ik.. eh.. ik geloof, dat u wel gelijk had, oom Donald." „Waarmee?" hield ik me van de domme. „Nou, met die radio en dat huiswerk. Maar ik lachte crom, weet u wel? En nu ben ik wel een beetje geschrokken." — „Tja," zei ik, „dat heb je er nu ven. Je denkt dat die ouwa oom Donald een domoor is en er niets van weet. Als ja zo doorgaat, blijf je zitten." — „Nee, dat wil ik niet," schrok Nico. „Dan mag je nu wel hard gaan werken, jongen," antwoordde ik. „Dat zal ik zeker doen, oom Donald.... en zónder radio!" heloofde Nico.
En ik weet zeker dat hij zich aan die belofte zal houden.
Een prettige paasvakantie, jongens en meisjes, en daarna flink je best doen, want de laatste loodjes wegen het zwaarst!

DOM DDNALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 14

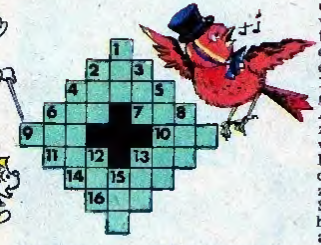

Van links naar rechts: 2. meertje in hos of heide, 4. jongensnaam, 6. hoofddeksel, 7. deel van een boom, 9. huisdier, 10. insekt, 11. ontkenning, 13. lichaamsdeel, 14. orgaan, 16. bovenste deel van een dak.
Van boven naar beneden: 1. niet dichtbij, 2. ton, 3. keurig, 4. hierin wordt water verwarmd, 5. vergrotende trap van laat, 6. behoort hij een keukenuitrusting, 8. bereidt het eten, 12. onbepaald lidwoord, 13. zie 13 van links naar rechts, 15. geheel gevuld.
Als je alle woorden hebt ingevuld, zul je zien dat in de hele puszel vier verschillende letters (een klinker en drie medeklinkers) precies driemaal voorkomen. Welke letters zijn dat?
Schrijf ze alle vier één keer op een briefkaart in alfabetische volgorde en stuur die kaart vóór 11 april, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en
als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Opl. no. 14". Succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

HENK VAN XANTEN, ODSTERHDUT. Nu je alweer een poosje beter hent, wil je toch niet meer in 't ziekenlijstje komen te staan? Er zijn zoveel kinderen die echt ziek zijn. Maar nu sta je in de Brievenhus en dat is veel leuker.
NELLEKE DONKERSLODT, OUD-BEIJERLAND. Ik heb het erg druk gehad met alle Duckfiguren de groeten van je te doen, maar ik vond het leuk werk, hoor. Heb je nog veel geschaatst van de winter? Ik denk van wel.
JAN SCHENE, HAARLEM. Heb je van die 5 voor aardrijkskunde nu een 6 of misschien wel een 7 kunnen maken? Aardrijkskunde is een heel interessant vak. Als je andere cijfers zo gebleven zijn, dan heb je een mooi rapport.
THEA VAN ESCH, NULAND. Ga je iedere week een keer trainen met kortballen of wel vaker per week? Handenarbeid is leuk, hè? Je kunt zulke mooie dingen maken. Schrijf nog eens wat je intussen nog meer hebt gemaakt. Dag hoor!

Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerhovenhoek **Oom Donalds Brievenhus.** Tot schrijfs!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de winnaars van prijsvraag nr. 7.
1e prijs: een horloge: Yvo van der Auwera, 7e Olympiadelaan 114, **Antwerpen.**
2e prijs: een vier-kleuran ballpoint: A. Kok, Westkade 45, **Sas van Gent.**
3e prijs: tafeltennisspel: Paula v. d. Schilde, **Den Haag;** J. Prins, **Marssum;** E. v. Drunen, **Aerdenhout;** F. de Crom, **Oss;** H. Hondelink, **Passart-Treeheek;** H. Elhorst, **Nagele;** D. v. d. Berge, **Utrecht;** M. Derkx, **St. Rosa, Curaçao;** L. Schreurs, **Rotterdam-4;** A. Jansen, **Elburg.**
Doosje „Donald Duck" postpapier: C. Krakeel, **Gorkum;** J. Bornebrock, **Apeldoorn;** N. Brekelmans, **Zwolle;** J. Pesik, **Amsterdam-C;** A. v. d. Vecht, **Arnhem;** J. Tornij, **Almelo;** L. Zondervan, **Marken;** Jan IJsselstein, **Middelburg;** Alfia van Tour, **Peize;** P. Zwart, **Krommenie;** Bella Bos, **Aalsmeer;** H. Koster, **Delft;** S. Damen, **Dosterhunt;** B. Hockstra, **Groningen;** Anja Vondermans, **'t Harde;** H. Cormaux, **Etten;** E. van Bemmel, **Boskoop;** W. Stevens, **Hoogeveen;** S. Spoelstra, **Snestdijk;** M. Klomp, **Oeldrap.**

De oplossing van prijsvraag nr. 12 luidt: **NAAR BED, NAAR BED, ZEI DUIMELOT.**

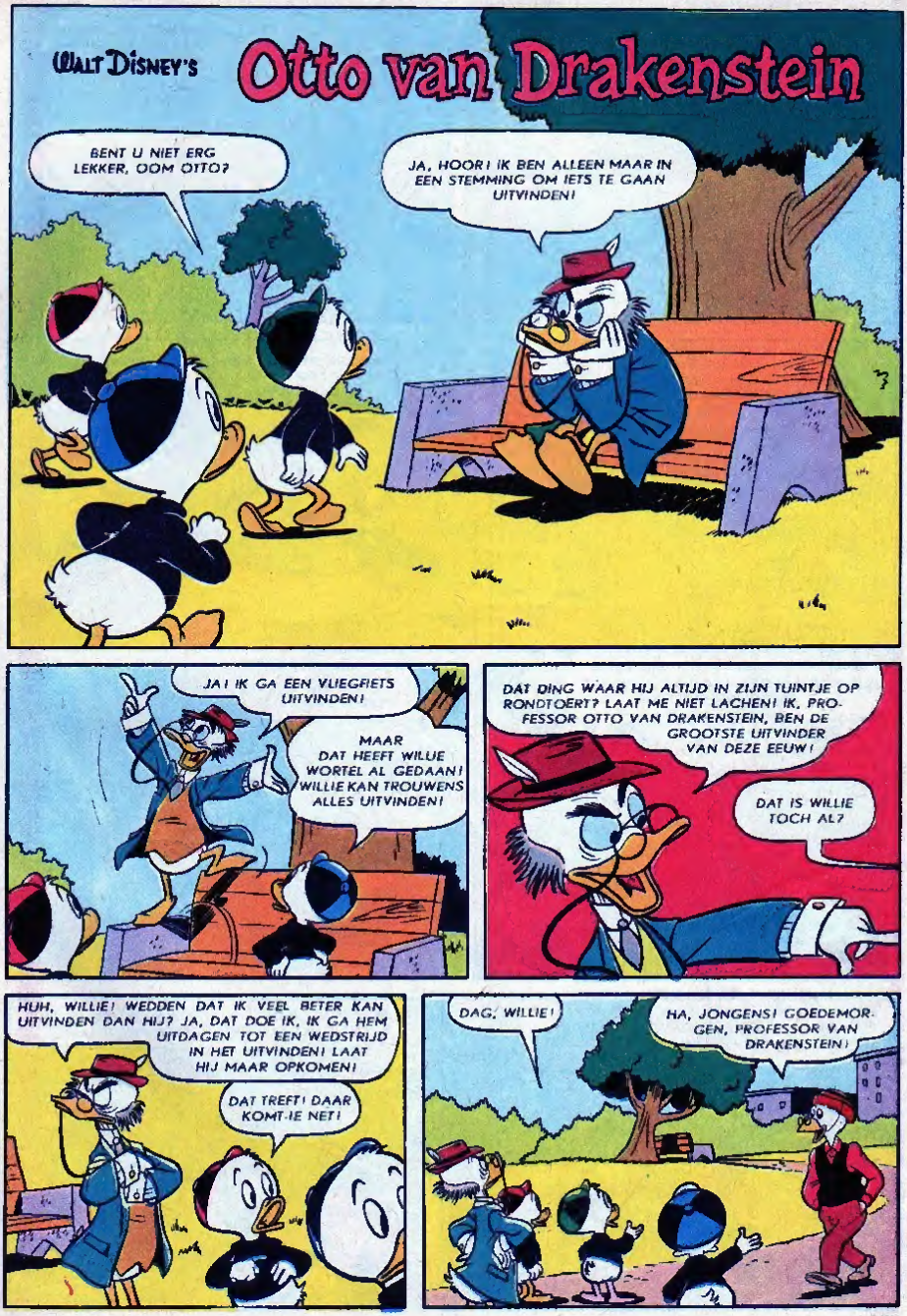
WALT DISNEY'S
Otto van Drakenstein
BENT U NIET ERG LEKKER, OOM OTTO?
JA, HOOR! IK BEN ALLEEN MAAR IN EEN STEMMING OM IETS TE GAAN UITVINDEN!
JA! IK GA EEN VLIEGRIETS UITVINDEN!
MAAR DAT HEEFT WILLIE WORTEL AL GEDAAN! WILLIE KAN TROUWENS ALLES UITVINDEN!
DAT DING WAAR HIJ ALTIJD IN ZIJN TUINTJE OP RONDTOERT? LAAT ME NIET LACHEN! IK, PROFESSOR OTTO VAN DRAKENSTEIN, BEN DE GROOTSTE UITVINDER VAN DEZE EEUW!
DAT IS WILLIE TOCH AL?
HUH, WILLIE! WEDDEN DAT IK VEEL BETER KAN UITVINDEN DAN HIJ? JA, DAT DOE IK, IK GA HEM UITDAGEN TOT EEN WEDSTRIJD IN HET UITVINDEN! LAAT HIJ MAAR OPKOMEN!
DAT TREFT! DAAR KOMT-IE NET!
DAG, WILLIE!
HA, JONGENS! GOEDEMORGEN, PROFESSOR VAN DRAKENSTEIN!

MIJN GOEIE, BESTE, BRAVE WILLIE, VOEL JE IETS VOOR EEN VRIENDSCHAPPELIJK WEDSTRIJDJE?
BEDOELT U EEN POTJE DAMMEN OF ZO?
NEE, EEN POTJE UITVINDEN! WE GAAN GEWOON ALLEBEI IETS HEEL NIEUWS UITVINDEN! DOE JE MEE?
IK HEB WEL ZIN! WANNEER GAAN WE BEGINNEN!
NU METEEN! IK GA GAUW NAAR HUIS EN AAN HET WERK EN JIJ DOET DAT OOK! EN DAN KOMEN WE OVER EEN UUR WEER IN DIT PARK TERUG!
BEST!
EEN UUR LATER...
PRECIES OP TIJD, WILLIE! EN WAT HEB JIJ WEL UITGEVONDEN?
WERKELIJK IETS HEEL NIEUWS!
POEH! HET ZIET ER ANDERS NET UIT ALS EEN GEWONE INSEKTENSPUIT!
JA, MAAR U MOET LETTEN OP WAT ER IN ZIT!
IK ZAL ER IETS VAN OP DIT BLAD SPUITEN! KIJK, ZO!
PPRRSST!
O, ZO?
ZIET U, HET BLAD VERPOEIERT EN VALT AF! MAAR OMDAT HET POEDER IS GEWORDEN, HOEFT NIEMAND HET WEG TE HARKEN!
O JA, DACHT JE DAT? EN DAN KAN IK ZEKER MIJN BAANTJE ALS BLADERENHARKER KWIJTRAKEN!
BENK!

EN HET IS OOK VERBODEN OM BLADEREN VAN DE BOMEN TE HALEN MANNETJE! OF WIST JE DAT SOMS NIET?
D-DAAR HEB IK NIET AAN GEDACHT!
WOMP!
WOMP!
NOU, HAHA! IK DENK WEL DAT JIJ HET GAAT VERLIEZEN, VRIEND WORTEL! EN HIER HEB JE MIJN UITVINDING... SNELGROEIGRAS!
SNELGROEI-GRAS?
JA! JE HOEFT ALLEEN MAAR EEN BEETJE ZAAD OP DE GROND TE STROOIEN EN ..
POEF! SNELGROEIGRAS! HET HOEFT NOOIT GEMAAID TE WORDEN WANT HET GROEIT NIET HOGER! NOU, WAT VIND JE VAN M'N UITVIN-DING?
VERBAZING-WEKKEND!
FWOEP!
KENK!
DOOR DAT SNELGROEIGRAS KAN IK OOK NOG MIJN BAANTJE ALS GRAS-KORTHOUDER VAN HET PARK VER-LIEZEN!
DAT WIST IK NIET!
IK RAAD JE AAN JE UITVIN-DINGEN ERGENS ANDERS TE GAAN PROBEREN VOOR IK ME KWAAD MAAK!
WAT BEN JE NOU DAN?
O, O, HET LEVEN VAN EEN GELEERDE IS NIET MAKKE-LIJK! HOEVER ZIJN WE?
WE WAREN NET BEZIG MET DE WEDSTRIJD, MAAR IK HEB ZIN OM ERMEE OP TE HOUDEN!

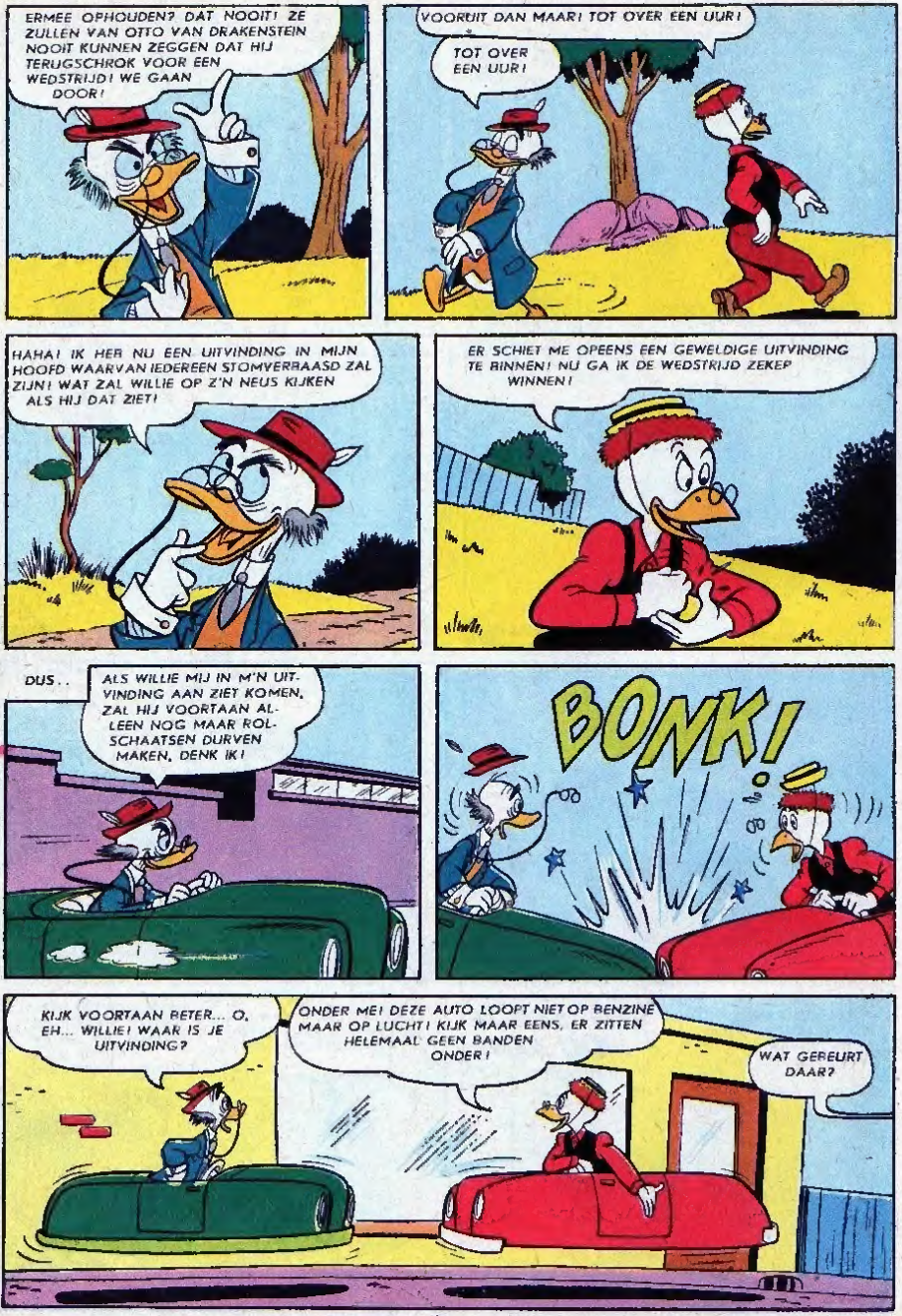
ERMEE OPHOUDEN? DAT NOOIT! ZE ZULLEN VAN OTTO VAN DRAKENSTEIN NOOIT KUNNEN ZEGGEN DAT HIJ TERUGSCHROK VOOR EEN WEDSTRIJD! WE GAAN DOOR!
VOORUIT DAN MAAR! TOT OVER EEN UUR!
TOT OVER EEN UUR!
HAHA! IK HEB NU EEN UITVINDING IN MIJN HOOFD WAARVAN IEDEREEN STOMVERBAASD ZAL ZIJN! WAT ZAL WILLIE OP Z'N NEUS KIJKEN ALS HIJ DAT ZIET!
ER SCHIET ME OPEENS EEN GEWELDIGE UITVINDING TE BINNEN! NU GA IK DE WEDSTRIJD ZEKER WINNEN!
DUS..
ALS WILLIE MIJ IN M'N UITVINDING AAN ZIET KOMEN, ZAL HIJ VOORTAAN ALLEEN NOG MAAR ROLSCHAATSEN DURVEN MAKEN, DENK IK!
BONK!
KIJK VOORTAAN BETER... O, EH... WILLIE! WAAR IS JE UITVINDING?
ONDER MEI DEZE AUTO LOOPT NIET OP BENZINE MAAR OP LUCHT! KIJK MAAR EENS, ER ZITTEN HELEMAAL GEEN BANDEN ONDER!
WAT GEBEURT DAAR?

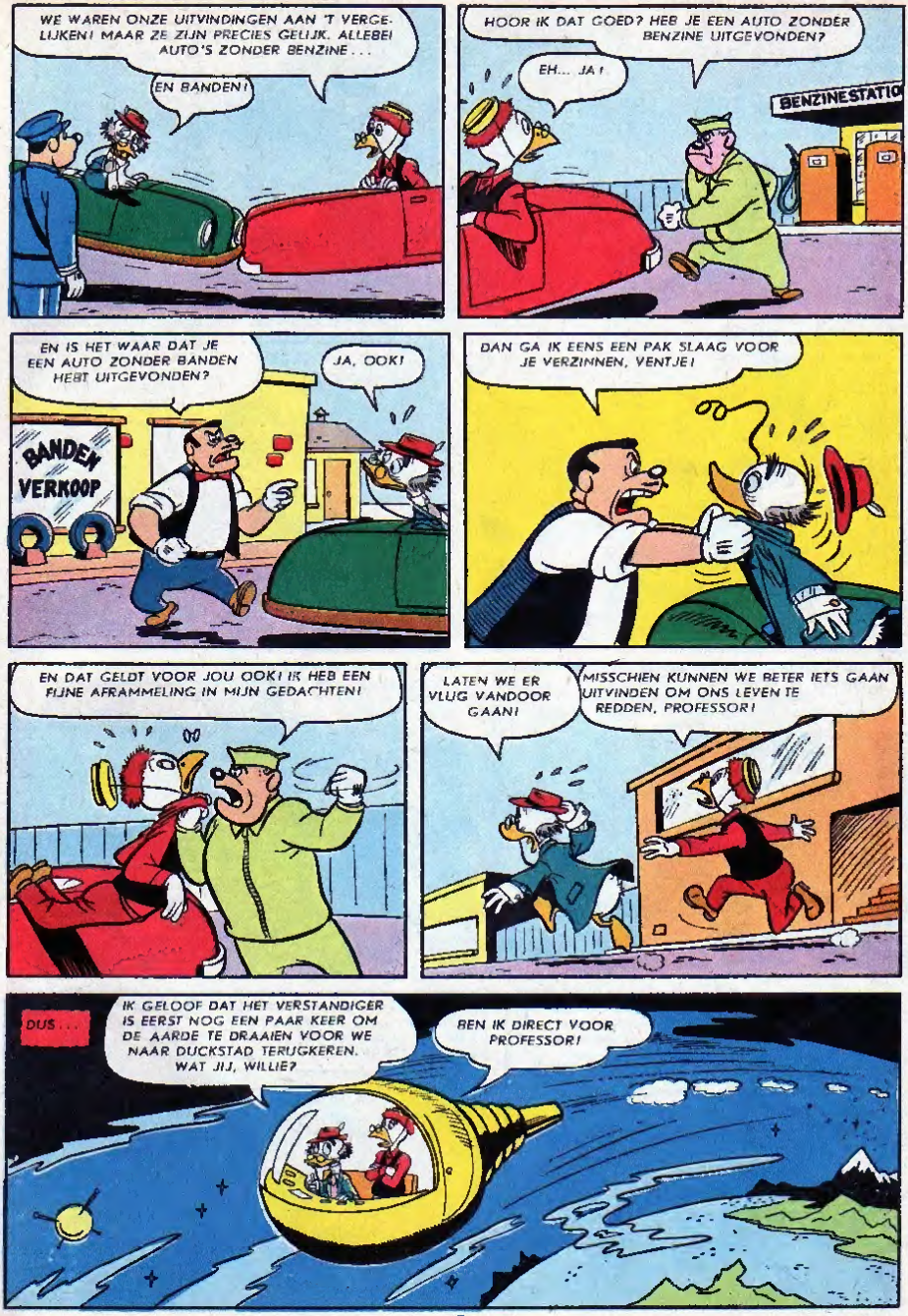
WE WAREN ONZE UITVINDINGEN AAN 'T VERGELIJKEN! MAAR ZE ZIJN PRECIES GELIJK. ALLEBEI AUTO'S ZONDER BENZINE . . .
EN BANDEN!
HOOR IK DAT GOED? HEB JE EEN AUTO ZONDER BENZINE UITGEVONDEN?
EH... JA!
BENZINESTATIO
EN IS HET WAAR DAT JE EEN AUTO ZONDER BANDEN HEBT UITGEVONDEN?
JA, OOK!
BANDEN VERKOOP
DAN GA IK EENS EEN PAK SLAAG VOOR JE VERZINNEN, VENTJE!
EN DAT GELDT VOOR JOU OOK! IK HEB EEN FIJNE AFRAMMELING IN MIJN GEDACHTEN!
LATEN WE ER VLUG VANDOOR GAAN!
MISSCHIEN KUNNEN WE BETER IETS GAAN UITVINDEN OM ONS LEVEN TE REDDEN, PROFESSOR!
DUS . . .
IK GELOOF DAT HET VERSTANDIGER IS EERST NOG EEN PAAR KEER OM DE AARDE TE DRAAIEN VOOR WE NAAR DUCKSTAD TERUGKEREN. WAT JIJ, WILLIE?
BEN IK DIRECT VOOR PROFESSOR!

WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
IK HEB GROOT NIEUWS, VADER!
WAT DAN, ZOON?
ZE HEBBEN ME OP SCHOOL EEN ROL GEGEVEN IN HET TONEELSTUK; „ROODKAPJE"!
DAT IS MOOI, ZOON! IK HEB ALTIJD WEL GEDACHT DAT JE NOG EENS EEN GROTE BOZE WOLF ZOU WORDEN!
NEE, ADER!
IK ZIE HET AL VOOR ME... JE EET EERST GROOTMOEDER OP EN DAN GA JE ROODKAPJE ACHTERNA!
LUISTER NU EENS, VADER!
IK BEN TROTS OP JE... EH... WAAR MOET IK NAAR LUISTEREN?
IK ZAL DE WOLF NIET ZIJN!
WAT?
NEE, IN HET TONEELSTUK MOET IK DE HOUTHAKKER ZIJN DIE ROODKAPJE GAAT REDDEN!
STEL JE VOOR, DE HOUTHAKKER! HOE KUN JIJ, MIJN EIGEN ZOON, ME DIT AANDOEN? HET IS MEER DAN VERSCHRIKKELIJK!
HET IS MAAR EEN TONEELSTUK!

JIJ BENT EEN WOLF EN DUS MOET JE ONDER ALLE OMSTANDIGHEDEN EEN WOLF BLIJVEN!
MAAR KAREL DE KATER IS UITGEKOZEN OM DE ROL VAN WOLF TE SPELEN! IK BEN AL BLIJ DAT IK MAG MEEDOEN!
IK MOET ER TOCH IETS AAN ZIEN TE DOEN!
ALLEEN IK KAN ONZE FAMILIE VOOR EEN SCHANDAAL BEHOEDEN! HÉ... IK WEET OPEENS HOE!
DE DAG VAN HET TONEELSTUK...
HA, DAAR KOMT KAREL AAN!
AH! HIJ HEEFT HET WOLVEPAK OOK BIJ ZICH!
UCH!
WAT BENT U AAN 'T DOEN?
JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN, HOOR! MAAR VANDAAG MAG JE HIER BLIJVEN ZITTEN!
MAAK ME ONMIDDELLIJK LOS! IK MOET IN EEN TONEELSTUK MEESPELEN?
IK ZAL VOOR JE INVALLEN!

HAHA, WIE HAD DAT GEDACHT? DE WOLF VERMOMD ALS WOLF!
KOM VLUG, WANT JE BENT LAAT! HET PUBLIEK ZIT AL IN DE ZAAL TE WACHTEN!
SJONGE, KAREL, JE LIJKT HAAST NOG MEER OP EEN WOLF DAN MIJN VADER!
HIHI, WAT EEN MOP! MIJN EIGEN ZOON HERKENT ME NIET EENS!
WAT? LIJK IK DAN NIET OP EEN...
GRUTJES? IK HAD ME BIJNA VERSPROKEN!
ZEI JE IETS, KAREL?
DOE JE BEST. IK ZIE JE IN HET LAATSTE BEDRIJF TERUG!
NEE!
OE!, HIJ HEEFT PLANKEN-KOORTS! WE MOETEN HEM EEN BEETJE HELPEN!
EH... EH...
LIEVE HELP, IK WEET HELEMAAL NIET WAT IK MOET ZEGGEN!
PSST, KAREL, JE MOET ACHTER DIE BOOM BLIJVEN WACHTEN TOT ROODKAPJE ER AANKOMT!
HÈ. HÈ, GELUKKIG!

ZO, NU MOET JIJ OPKOMEN!
NEE MAAR!
SJONGE, HEB IK EVEN GELUK ZE STUREN ZOMAAR EEN LEKKER KLEIN VET BIGGETJE OP ME AF!
IK GA NAAR MIJN ZIEKE GROOTMOEDER TOE!
HAHA! NU HEB IK 'R TE PAKKEN!
BOMP!
O, WAT HEB JE EEN MOOIE OOGJES, LIEVE OORTJES EN EEN KLEIN NEUSJE! IK ZAL ZE MAAR OPETEN!
DAT STAAT HELEMAAL NIET IN JE TEKST! ZO BEDERF JE HET STUK!
PSST, KAREL, DAT MOET JE PAS IN HET LAATSTE BEDRIJF DOEN!
WAT?
HEB JE JE ROL NIET GELEERD?
EH... JA, IK WEET HET AL WEER!
NU MOET IK ER EENS GOED OVER NADENKEN HOE IK ROOD KAPJE HET BESTE KAN VANGEN!
NEE, DAT IS HELEMAAL FOUT!

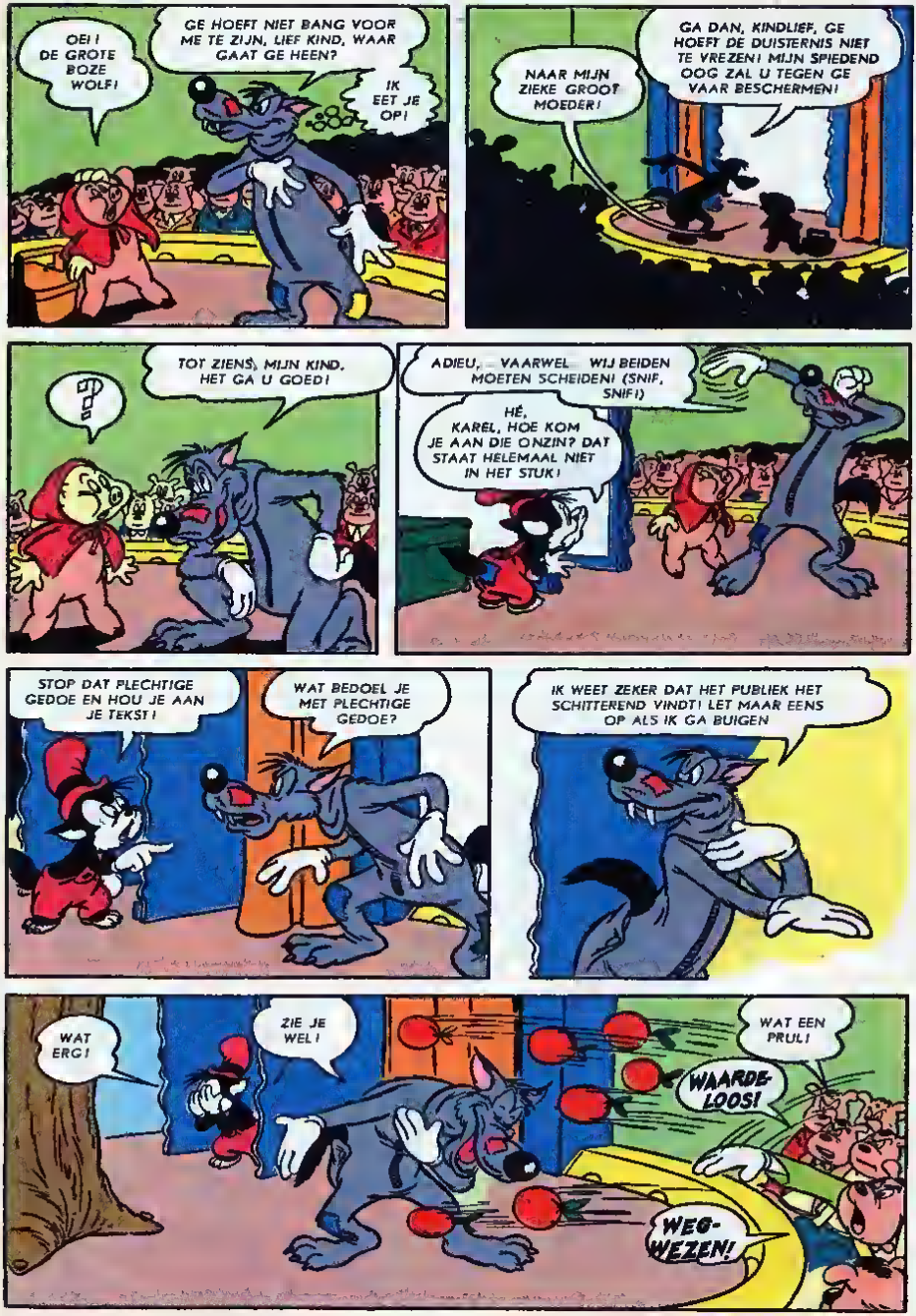
OEI! DE GROTE BOZE WOLF!
GE HOEFT NIET BANG VOOR ME TE ZIJN, LIEF KIND, WAAR GAAT GE HEEN?
IK EET JE OP!
NAAR MIJN ZIEKE GROOT MOEDER!
GA DAN, KINDLIEF, GE HOEFT DE DUISTERNIS NIET TE VREZEN! MIJN SPIEDEND OOG ZAL U TEGEN GE VAAR BESCHERMEN!
?
TOT ZIENS, MIJN KIND. HET GA U GOED!
ADIEU, VAARWEL WIJ BEIDEN MOETEN SCHEIDEN! (SNIF, SNIF)
HÉ, KAREL, HOE KOM JE AAN DIE ONZIN? DAT STAAT HELEMAAL NIET IN HET STUK!
STOP DAT PLECHTIGE GEDOE EN HOU JE AAN JE TEKST!
WAT BEDOEL JE MET PLECHTIGE GEDOE?
IK WEET ZEKER DAT HET PUBLIEK HET SCHITTEREND VINDT! LET MAAR EENS OP ALS IK GA BUIGEN
WAT ERG!
ZIE JE WEL!
WAT EEN PRUL!
WAARDE-LOOS!
WEG-WEZEN!

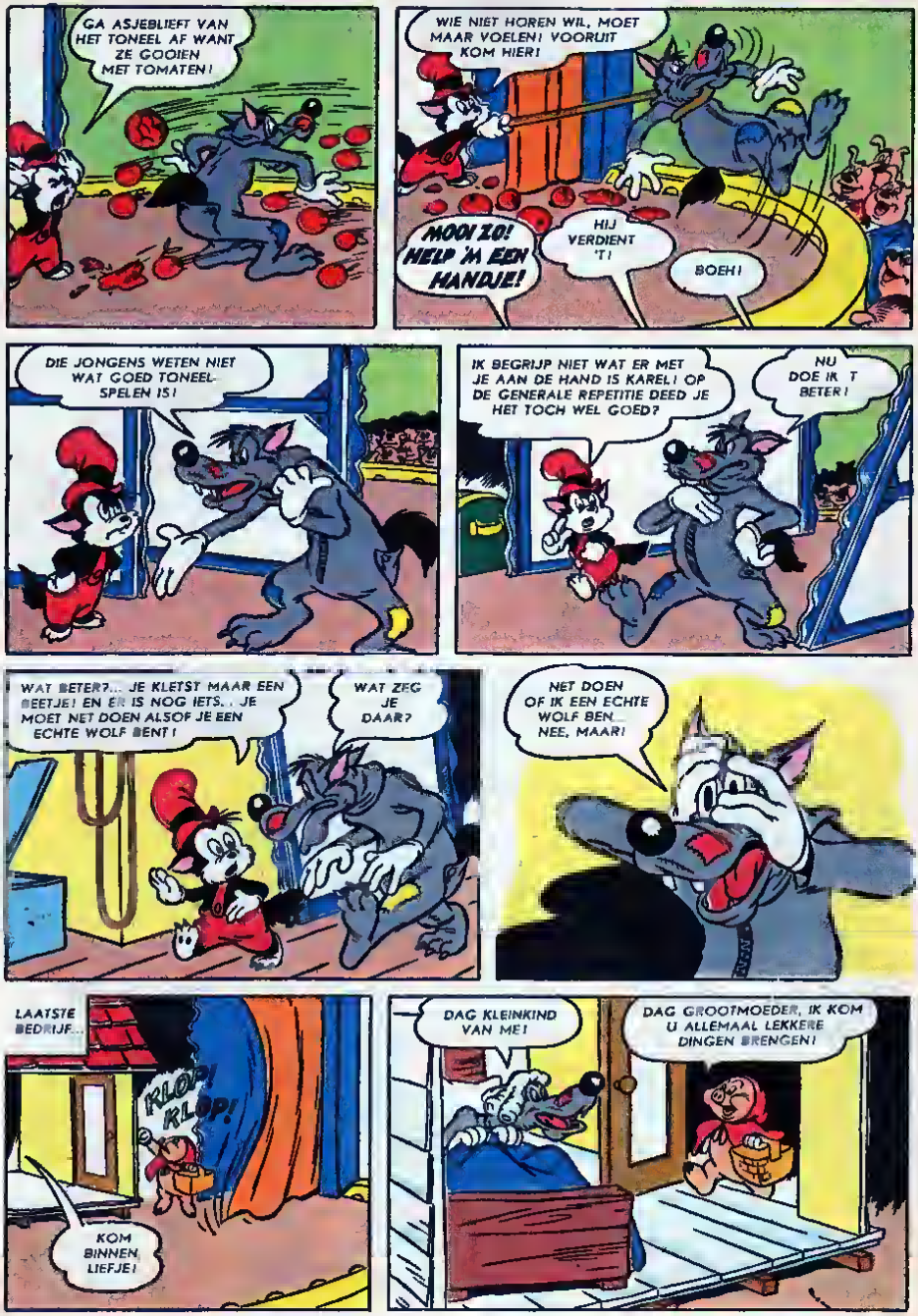
GA ASJEBLIEFT VAN HET TONEEL AF WANT ZE GOOIEN MET TOMATEN!
WIE NIET HOREN WIL, MOET MAAR VOELEN! VOORUIT KOM HIER!
MOOI ZO! HELP 'M EEN HANDJE!
HIJ VERDIENT 'T!
BOEH!
DIE JONGENS WETEN NIET WAT GOED TONEEL SPELEN IS!
IK BEGRIJP NIET WAT ER MET JE AAN DE HAND IS KAREL! OP DE GENERALE REPETITIE DEED JE HET TOCH WEL GOED?
NU DOE IK 'T BETER!
WAT BETER?... JE KLETST MAAR EEN BEETJE! EN ER IS NOG IETS.. JE MOET NET DOEN ALSOF JE EEN ECHTE WOLF BENT!
WAT ZEG JE DAAR?
NET DOEN OF IK EEN ECHTE WOLF BEN... NEE, MAAR!
LAATSTE BEDRIJF...
KLOP! KLOP!
KOM BINNEN, LIEFJE!
DAG KLEINKIND VAN ME!
DAG GROOTMOEDER, IK KOM U ALLEMAAL LEKKERE DINGEN BRENGEN!

SJONGEJONGE WAT HEEFT U GROTE OREN, OMA!
DAN KAN IK BETER HOREN WAT JE ZEGT, MIJN KIND!
EN WAT HEEFT U EEN GROTE NEUS, OMA!
IK KAN BIJNA NIET WACHTEN TOT HET EIND!
DAAR KAN IK BETER MEE RUIKEN, MIJN KIND!
EN WAT HEEFT U GROTE OGEN!
JA, DAAR KAN IK BETER MEE ZIEN, MIJN KIND!
EN WAT HEEFT U VANDAAG GROTE TANDEN, GROOTMOEDER!
HA! DIT IS DE VRAAG WAAROP IK HEB GEWACHT!
NOG EVEN... DAN PAK IK 'R!
IK ZEI NET... WAT HEEFT U GROTE TANDEN, OMA!
DAN KAN IK JE BETER OPETEN, MIJN KIND!
OH!
U BENT MIJN OMA NIET!
BLIJF STAAN!

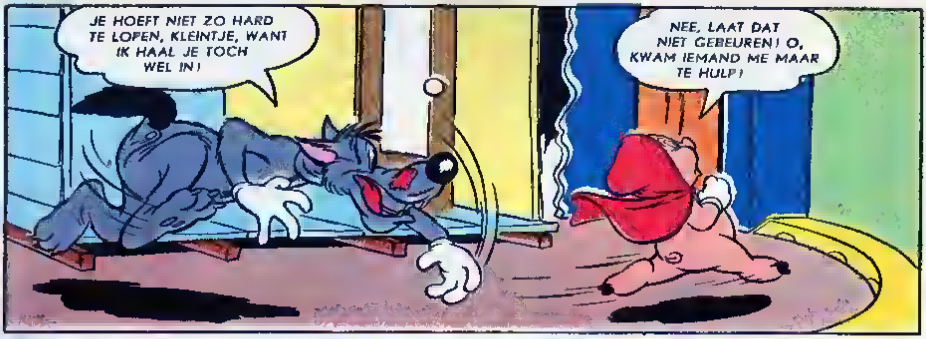
JE HOEFT NIET ZO HARD TE LOPEN, KLEINTJE, WANT IK HAAL JE TOCH WEL IN!
NEE, LAAT DAT NIET GEBEUREN! O, KWAM IEMAND ME MAAR TE HULP!

HE! LAAT HAAR LOS!

GELUK KIG, IK BEN GERED!
WEES MAAR NIET BANG, HOOR! IK KOM ER AAN!

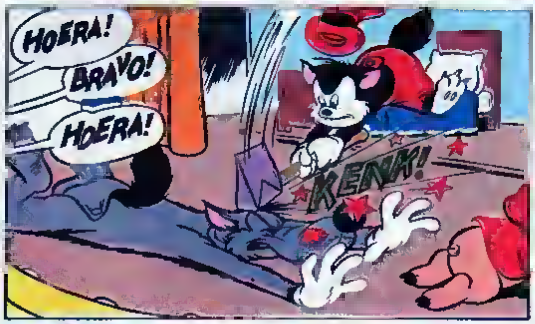
HOERA!
BRAVO!
HOERA!
KENK!

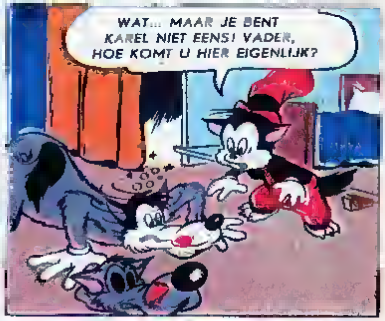
WAT... MAAR JE BENT KAREL NIET EENS! VADER, HOE KOMT U HIER EIGENLIJK?

MIJN EIGEN ZOON HEEFT DE MOOISTE KANS DIE IK OOIT HEB GEHAD OM EEN BIGGETJE TE VANGEN VERKNOEID... EN DAT NOG WEL WAAR IEDEREEN BIJ WAS!
IK WIST TOCH NIET DAT U HET WAS, VADER EN BOVENDIEN... IN HET TONEELSTUK STOND HET ZO!

Pipo, Petra en Toj-Toj maken kennis met de reus Ox en zijn vrouw. Ze vernemen dat de diamant die het dal Rhim-Rhama verlichtte, is gestolen. Het spoor wijst naar Blauwland, waar de mensen verschrikkelijk opscheppen. Ze vinden het huis van de dief, maar deze zelf is niet thuis. Bij zijn achterdeur zit een bedroefde Diepfries.

Een vreemd en geheimzinnig avontuur door WIM MEULDIJK *met prenten van* JAN WESSELING

16. BIJ KONING SNOB DE GROTE

„O, meneertje de Diepfries!" roept Pipo tegen het mannetje op de stoep van het huis van Rocco Rabarber (de beste dief). „Jij bent de verrader die het geheim van de verborgen wenteltrap hebt overgeklikt! We komen regelrecht van jouw bergvolk vandaan en ze zijn allemaal reusachtig kwaad op jou! Je moest je diep schamen!"

De kleine Diepfries begint zo hard te huilen, dat de spetten in het rond vliegen! Pipo verwacht geen verstaanbaar antwoord, maar tot zijn verbazing blijkt dit mannetje wel hun taal te spreken. „Buh!" brult de Diepfries. „Proest! Snik! Het spijt me zo! Ik heb er niet bij nagedacht! Proest! Ik zal het nooit meer doen! Snik! Oh, wat ben ik slecht! Snuf!" „Sapperdeflap!" zegt Pipo, „je lijkt wel een watervalletje! Als je klaar bent met dat gespetter moet je me antwoord geven op twee vragen. De eerste is: hoe komt het dat jij de enige Diepfries bent die de mensentaal spreekt? De tweede vraag is: waar is de diamant, bijgenaamd **Het oog van Ox?**"

Nadat de Diepfries zijn laatste traan vergoten heeft, antwoordt hij als volgt: „Eerste antwoord. Ik spreek de mensentaal omdat ik die heb geleerd. Wie het ver wil brengen, moet vreemde talen leren! Tweede antwoord:

Pipo en het oog van Ox

Rocco Rabarber, de grootste dief ter wereld, had mijn hulp gevraagd voor het stelen van de diamant. Hij beloofde mij een grote beloning in de vorm van een eigen auto en iedere dag bruine bonen (het lievelingsetan van Diepfriezen) zoveel ik maar lustte. Dat is veel! Ik heb Rocco daarom de geheime bergwenteltrap gewezen en hem verder ook geholpen met het naar Blauwland brengen van de diamant. Maar toen ik om mijn beloning vroeg, lachtte Rocco me vierkant uit; hij is niet alleen de grootste dief, maar ook de grootste bedrieger! Dit is mijn antwoord, ohoh, wat heb ik nu een spijt van mijn verraad!"

Het jongetje Toj-Toj balt zijn vuisten en wil de Diepfries een stomp geven. „Gij hebben groot onheil gebracht!" roept Toj-Toj kwaad. „Gij bebban het licht van mijn land gerooft! Kinderen in mijn land worden bleek en oude mensan ziek door gebrek aan warme licht! Uw schuld! Hier is een klap!"

Maar Pipo houdt Toj-Toj tegen. „De Diepfries heeft nu allea uitgelegd," zegt hij. „Het was een duidelijk verhaal en het verklaart de hele diefstal. Hij heeft er spijt van en met klappen uitdelen komen we niet verder, we gaan nu direct op zoek naar Rocco Rabarber! Weet je toevallig, waar die diamantrover heen gegaan is, meneer Diepfries?"

Tot vreugde van onze avonturiers weet de kleine bergbewoner dat inderdaad. „Rocco Rabarber is met **Het oog van Ox** naar de koning van Blauwland gegaan," zegt hij. „Die zal Rocco er goed voor belonen, want hij kan met de diamant opscheppen tegan de koningen van Geelland en Roodland en de andere regenbooglanden! Opscheppen is de voornaamste bezigheid in die zes landen, ze roepen overal de bele dag dat hun land van alles het beste beeft!"

„Jaja," zegt Pipo, „zolets hadden we al opgemerkt! Breng ons maar gauw naar zijn paleis, dan zullen we die lage hoogheld eens 'n lesje geven!"

De Diepfries weet precies de kortste weg naar 't paleis van koning Snob de Grote, want hij is er al verschillende keren naartoe geweest om zijn deel van de beloning op te eisen. „Ik ben er iedere keer weer uitgezet en in die vijver geworpen," zegt de Diepfries als ze voor het paleis staan. „Die nare Rocco heeft natuurlijk orders gegeven om mij niet binnen te laten, let u maar op!" Hij trekt aan de bel, een schildwacht komt naar buiten, grijpt de Diepfries bij zijn pels en werpt hem met een korte boog in de vijver. „Ziet u wel!" roept de Diepfries triomfantelijk, als hij weer op het droge is gekrabbeld, „ik beb niet overdreven, ze laten me niet binnen!"

Maar Pipo beeft onderiussen vlug de paleisdeur opengeduwd en is met Petra en Toj-Toj naar binnen geglipt. . . . De Diepfries blijft voor de poort buiten wachten op de afloop van bet bezoek van de clown aan de koning van Blauwlend . , Pipo en de kinderen lopen een paar zaaltjes door en stappen dan zonder kloppen de huiskamertroonzaal van het paleis binnen. Koning Snob de Grote laat verschrikt een hap slagroom van zijn zilveren lepel op zijn gouden bord vallen en roept dan: „Hela, wat moet dat, zeg! Wie zijn jullie? Voor gewone mensen heb ik geen tijd, hoor, ik omring mij uitsluitend met de knapste koppen en het heste gezelschap!"

„Zo, meneertje de kroon," zegt Pipo, „dat komt dan goed uit, want Pipo is de beste clown ter wereld en dit is Petra, 't aardigste clownskind ter wereld en dit jongetje heet Toj-Toj en hij is het beste klimkereltje ter wareld!" Koning Snob wrijft zich in zijn banden. „Dat klinkt goed," zegt hij. „Jullie zijn vreemdelingen, hè! Zijn jullie al in mijn buurlanden geweest? Nee? Goed zo, dan zijn jullie welkom! Een ogenblikje!" Tot verbazing van onze vrienden loopt koning Snob nu naar een groot bureau. Daarop staan vijf telefoontoestellen. Een paars, een rood, een geel, een groen en een oranje toestel. Er staan kleine zilveren kroontjes op ieder apparaat. De koning grijpt de paarse en de rode hoorns tegelijk en roept erin: „Hallo, koning Poeha van Paarsland en Sire Bulk van Roodland! Ja, met Snob van Blauwland! Zeg, ik heb nu weer iets waar jullie nooit tegenop kunnen! De beste clown ter wereld is zojuist in mijn land aangekomen! Haha, nu is Blauwland een veel belangrijker land dan jullia prutslandjes, hè! Wacht even, Geeiland moet het ook weten! Die kouwe druktemakers dachten dat za iets te betekenen hadden! Hallo, koning Nuf van Geelland! En koning Prots van Groenland? Zijn jullie daar allemaal? Ja, ik heb groot nieuws, ik ben nu de belangrijkste konlng van allemaal! Want in mijn land is de knapste, beste, heroemdste clown ter wereld zojuist aangekomen! En de grootste diamant ter wereld heb ik ook al! Jullie zinken in het niet bij mij vergeleken, hè! Nee, jullie krijgen hem niet, ik hou hem voor me zelf! Stakkers zijn jullie! Clownloze stumpers! Haha, nee, hij komt hier zomaar vrijwillig binnenstappen, hij wist natuurlijk dat Blauwland veel fijner is dan jullie armoe rommellandjes!" Pipo en Petra en Toj-Toj hebben met open monden toegekeken.

„Net wat ik dacht," bromt Pipo, „die koning is alleen maar blij met mijn komst omdat hij nu met me kan opscheppen tegen die andere koninkjes! Dat is moeilijk, want nu kom ik natuurlijk niet ongemerkt de zaal uit!. . . Zeg Petra en Toj-Toj, gaan jullie voor mij eens netjes alle kamers en zalen van dit paleis verkennen!"

Terwijl koning Snob door vijf telefoons tegelijk opschept over z'n nieuwste aanwinst en Pipo verveeld toeluistert, glippen Petra en Toj-Toj de troonzaal uit en beginnen een zwerftocht door het paleis. Ze weten nu zeker dat de grote Oxdiamant zich ergens in dit gebouw moet bevinden. Da vraag is nu alleen nog: waar?

Volgende week:

SCHATKAMERGYMNASTIEK

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

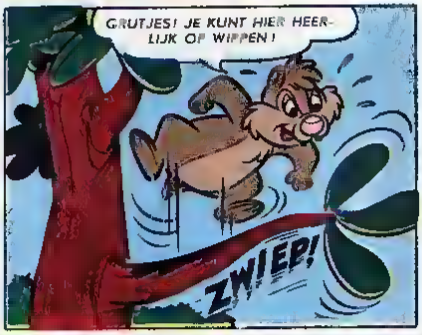

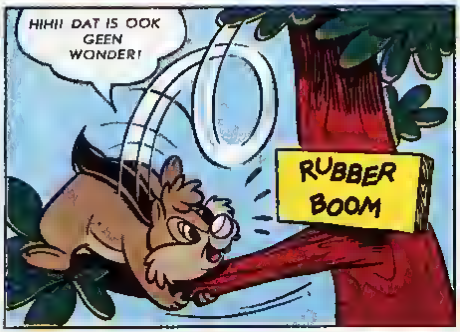

HATSJIE! HATSJIE! HATSJIE! HATSJIE! HATSJIE!
HA, HA! HIHIHIHI!
IS 'T ZO GRAPPIG!
KIJK! DAAROM MOET JE ZO VERSCHRIKKELIJK NIEZEN!
O, GEEN WONDER!
PEPER-BOOM
KOM! ER ZIJN ER NOG MEER!
WE HEBBEN KEUS GENOEG, HOOR!
JA! DE BOOM DIE WE HET MOOIST VINDEN WORDT ONS NIEUWE HUIS, HÉ?
BOE-HOE! VAN DEZE BOOM WORD IK ZO VER DRIETIG!
HOE KOMT DAT DAN, BABBEL?
TREUR-WILG
HIER!
FLAUWERD!
AH! KOM 'NS HIER, BABBEL! HEB IK EVEN EEN GOEIE GEVONDEN? EEN BANANE-BOOM!
MOOI ZO!
MMM! WAT EEN HEERLIJKE BANAAN! MMM!
DIT IS ECHT EEN BOOM NAAR ONZE SMAAK, HOOR!

INTUSSEN...
WE MOESTEN DE BANANEBOOM METEEN KOMEN BRENGEN, ZEIDEN ZE!
HÉ, WE BEWEGEN!
ZULLEN WE ERUIT SPRINGEN?
NEE, LATEN WE ER MAAR IN BLIJVEN ZITTEN!
IK BEN WEL BENIEUWD WAAR ZE ONS NAAR TOE GAAN BRENGEN!
WORD JIJ OOK ZO SLAPERIG VAN HET RIJDEN?
JA, IK HEB MIJN OGEN AL DICHT!
LATER...
DIEREN-TUIN
DEZE KANT OP, HEREN!
DEZE BANANEBOOM MOET IN DE KOOI EN DIE OUDE BOOM MOET ERUIT!
KOMT IN ORDE!

WORD 'NS WAKKER, BABBEL, WE ZIJN ER!
HÉ, IN WAT VOOR DING ZIJN WE NU TERECHTGE-KOMEN!
HET LIJKT WEL EEN KOOI!
KLIK!
VOORUIT, ETEN JULLIE ZE MAAR LEKKER OP, HOOR JONGENS!
WE KRIJGEN GEZELSCHAP, BABBEL!
DIE APEN KOMEN DE BA NANEN HALEN! VERSTOP JE!
NET TE LAAT!
FLIP!
FLIP!
FLIP!
HÉ, ZEG, WAT DOEN JULLIE TWEETJES IN ONZE BANANEBOOM?
DAAR MOET JIJ MAAR EEN VERKLA-RING VOOR GEVEN, KNABBEL!
IK ZAL HET PRO-BEREN!
KIJK ... WIJ ZIJN NAMELIJK OOK APEN!
HÉ WAT?
WE WONEN IN BOMEN EN SPRINGEN VAN TAK OP TAK, NET ALS JULLIE!
LAAT DAT DAN MAAR 'NS ZIEN!
BOEM!

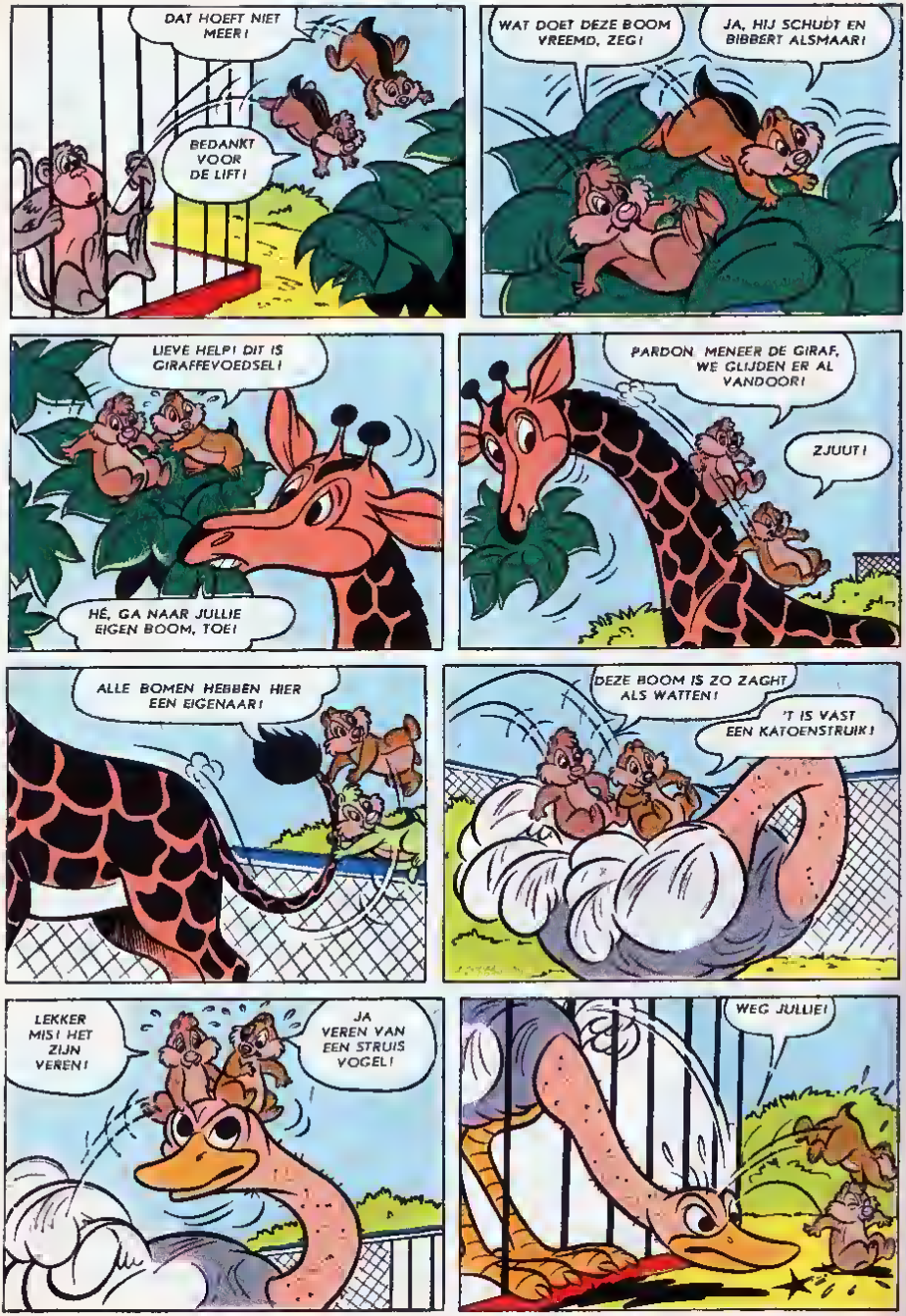
DAT HOEFT NIET MEER!
BEDANKT VOOR DE LIFT!
WAT DOET DEZE BOOM VREEMD, ZEG!
JA, HIJ SCHUDT EN BIBBERT ALSMAAR!
LIEVE HELP! DIT IS GIRAFFEVOEDSEL!
HÉ, GA NAAR JULLIE EIGEN BOOM, TOE!
PARDON MENEER DE GIRAF, WE GLIJDEN ER AL VANDOOR!
ZJUUT!
ALLE BOMEN HEBBEN HIER EEN EIGENAAR!
DEZE BOOM IS ZO ZACHT ALS WATTEN!
'T IS VAST EEN KATOENSTRUIK!
LEKKER MIS! HET ZIJN VEREN!
JA VEREN VAN EEN STRUIS VOGEL!
WEG JULLIE!

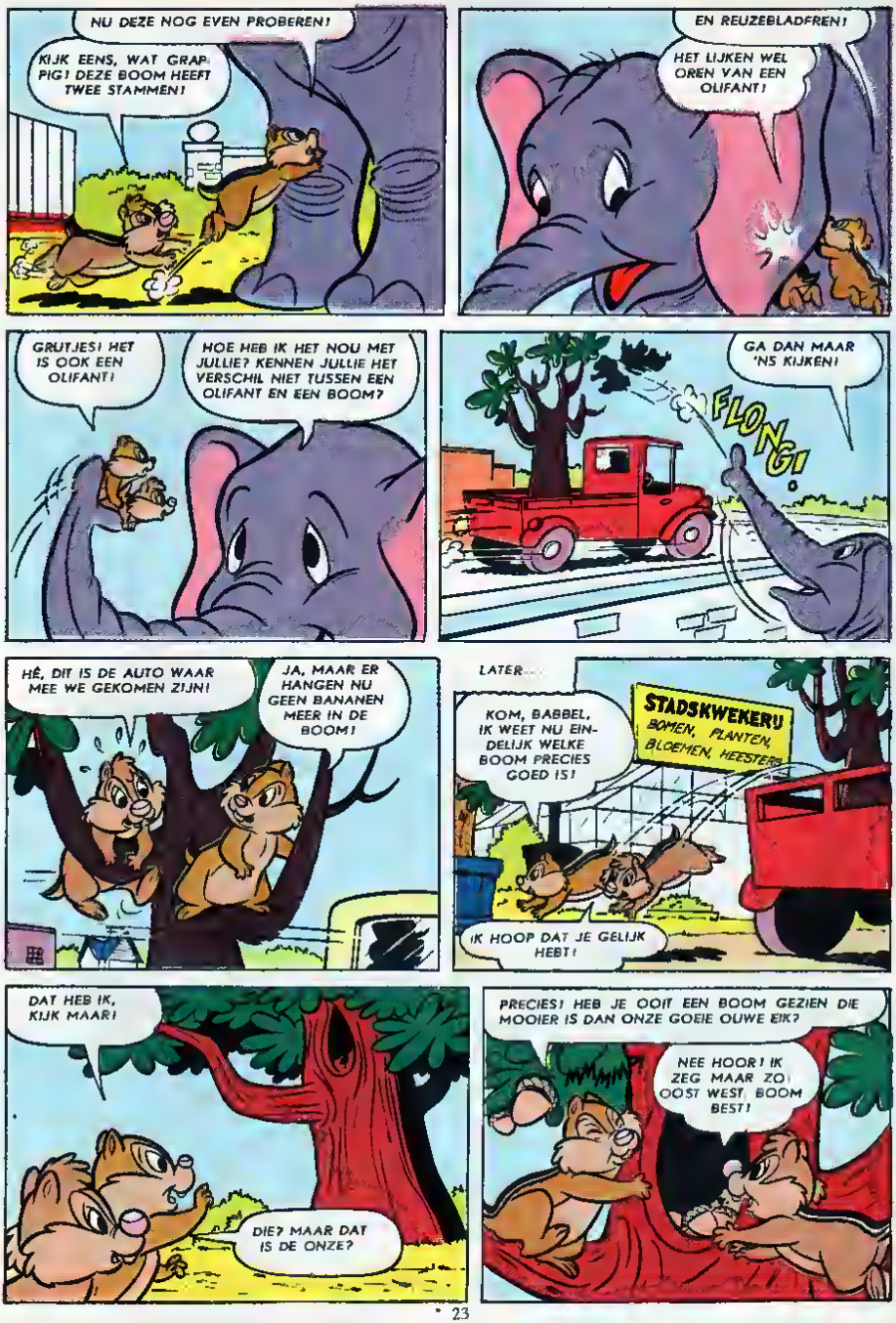
NU DEZE NOG EVEN PROBEREN!
KIJK EENS, WAT GRAPPIG! DEZE BOOM HEEFT TWEE STAMMEN!
EN REUZEBLADFREN!
HET LIJKEN WEL OREN VAN EEN OLIFANT!
GRUTJES! HET IS OOK EEN OLIFANT!
HOE HEB IK HET NOU MET JULLIE? KENNEN JULLIE HET VERSCHIL NIET TUSSEN EEN OLIFANT EN EEN BOOM?
GA DAN MAAR 'NS KIJKEN!
FLONG!
HÉ, DIT IS DE AUTO WAAR MEE WE GEKOMEN ZIJN!
JA, MAAR ER HANGEN NU GEEN BANANEN MEER IN DE BOOM!
LATER...
KOM, BABBEL, IK WEET NU EINDELIJK WELKE BOOM PRECIES GOED IS!
STADSKWEKERIJ
BOMEN, PLANTEN, BLOEMEN, HEESTERS
IK HOOP DAT JE GELIJK HEBT!
DAT HEB IK, KIJK MAAR!
DIE? MAAR DAT IS DE ONZE?
PRECIES! HEB JE OOIT EEN BOOM GEZIEN DIE MOOIER IS DAN ONZE GOEIE OUWE EIK?
MMMM?
NEE HOOR! IK ZEG MAAR ZO: OOST WEST, BOOM BEST!

Jane en Jerry Conway gaan met Brian Harvey mee naar Nederland om het jacht op te halen dat hij heeft geërfd. Er gebeuren vreemde dingen.... een zekere Stratton wil het jacht kopen; in Londen wordt Brian opzettelijk aan-

MAAR waarom zou u belangstelling hebben?" vroeg Brian brutaalweg toen hij zijn stem weer in bedwang had.

„Verzekering," zei meneer Maitland terloops. „Ik ben taxateur. De *Dolfyn* is verzekerd bij de De Eerste Londense scheepsverzekeringmaatschappij in Londen. Ik heb opdracht om een rapport uit te brengen over het ongeluk en de schade aan het jacht."

„Maar ik dacht eigenlijk dat de zaakwaarnemer van mijn oom mij had verteld dat ze daarvoor al iemand hadden gestuurd," zei Brian. Opgelucht dat hij wist wat zijn medereiziger ging doen, werd hij toeschietelijker.

„Dat is inderdaad waar. Maar ze vinden het vaak prettig om nog een onafhankelijk rapport te krijgen en ik ben gespecialiseerd op het gebied van scheepsongevallen. U bent erfgenaam van de heer Loader, en een van de dingen die hij heeft nagelaten, is de *Dolfyn*, hè?"

„Ja," gaf Brian toe. „Mijn vrienden en ik zijn naar Nederland gekomen, we willen de boot naar Engeland zeilen zodra de werf klaar is met de reparaties."

RUMOER OM DE DOLFIJN

gereden door een man, die ook op de nachtboot naar Holland reist en nu krygen zij een lift naar Oosterloo van Maitland, die ook belangstelling heeft voor het jacht.

door GEOFFREY MORGAN

illustratie:
GERARD VAN STRAATEN

„Weet u ook hoe het ongeluk is gebeurd?"
Brian aarzelde, hij besefte plotseling dat hij voorzichtig moest zijn, omdat de man anders misschien iets uit zijn antwoorden zou halen waardoor de verzekeringmaatschappij de afwikkeling en de schadevergoeding zou kunnen uitstellen.
„Nee, ik weet er eigenlijk niets van," zei hij ten slotte. „Ik hoop op de scheepswerf van meneer Meersen te horen wat er precies is gebeurd."
Meneer Maitland knikte
„Uw oom is zijn tocht begonnen in Pegglesvick, hè?" vroeg hij, na even te hebben nagedacht. „Hij was alleen. Ging hij vaak in zijn eentje de zee op?"
„O ja. Hij was een uitstekend zeiler. Maar zijn grootste hobby was schilderen. Hij heeft bij de marine gediend, maar ging vroeg met pensioen, en het grootste gedeelte van de zomer bracht hij op zee door. Hij kwam dikwijls naar Nederland om in de ondiepe wateren bij de Friese kust te varen; hij zei altijd dat er hier zoveel mooie landschappen en zeegezichten waren om te schilderen."
„Hij is in het ziekenhuis gestorven, is het niet?"
„Ja, in Nieuwwouden."
Meneer Maitland knikte ernstig.
„Wat gaat u met de boot doen? Verkopen?"
„Ik zou hem graag willen houden, maar ik weet niet of ik het kan betalen." Brian zweeg even. „Maar ik neem geen besluit voor we met het jacht in Engeland terug zijn."
„U hebt gelijk," knikte meneer Maitland. Hij reed een poosje zwijgend door en zei toen rustig: „Hebt u soms al een bod gehad op de boot?"
„Ja, inderdaad, ik heb een bod gehad van een zekere meneer Stratton."
„Heeft hij uw oom gekend?"
„Hij zei er niets over. Ik had hem nog nooit gezien en nog nooit van hem gehoord." Brian fronste zijn wenkbrauwen. „Waarom vraagt u dat? U wilt hem toch niet kopen?" Zijn vraag klonk luchtig, en zijn hele manier van doen drukte een onverschilligheid uit die verbergen moest dat bij de bedoelingen van de man graag te weten wilde komen.
Meneer Maitland grinnikte.
„O nee. Ik ben wel gek op alles wat met boten heeft te maken, weet u — daarom heb ik ook zo'n plezier in mijn werk, maar ik zou geen tijd hebben om er een hobby van te maken."
Hoe vriendelijk meneer Maitland ook deed, toch voelde Jerry een zeker onbehagen tegenover de vragen die hij stelde. Omdat hij geen gelegenheid had het gesprek op een ander onderwerp te brengen was het hem niet mogelijk zijn vriend te waarschuwen op zijn hoede te zijn. Hij was dan ook heel opgelucht toen zij een bocht doorreden en in de verte een torentje zagen dat zeker van Oosterloo moest zijn. Er groeiden hier aan weerskanten knotwilgen langs de weg, die de eentonigheid van het landschap wat braken.
De havenplaats was niets meer dan een klein dorp tussen de zee en het vlakke land. Er stonden lage huizen, dicht opeen gedrongen, en voor de ingang van het dorp zagen zij een paar windmolens. Het geheel zag er vriendelijk, maar weinig indrukwekkend uit. Ze reden het plaatsje binnen en bobbelden over de ongelijke keien van de hoofdstraat. Ze keken naar de winkels en de mensen; het was duidelijk te zien dat visserij hier de belangrijkste bron van inkomsten moest zijn. Overal hingen netten te drogen en zaten vrouwen en mannen kapotgegane netten te boeten. Er hing een doordringende geur van vis in de lucht.

Meneer Maitland reed langzaam naar het marktpleintje. Het lag leeg en verlaten, want het was geen marktdag. Het enige gebouw dat boven de andere uitrees, was een vrij nieuw hotel.
„Ik denk dat dit hier het enige hotel van deze plaats is," zei hij. „In elk geval heb ik alleen dit adres opgekregen, met de raad hier te logeren. Wat doen jullie?" Hij keek naar Brian. „Waar logeren jullie, hadoal ik."
„Dat weten we nog niet," antwoordde Brian. „Ik hoop dat de boot weer bewoonbaar is. We gaan

daar eerst naar toe. Misschien weet meneer Meersen anders iets waar we onderdak kunnen vinden. Hartelijk bedankt voor de lift."
Ook Jerry en Jane bedankten hem terwijl ze uitstapten
„Nou, ik zie jullie nog wel, hè?" zei meneer Maitland en hij reed de parkeerplaats van het hotel op
„Wat vind je van hem?" vroeg Jerry aan Brian Ze liepen gedrieën van het marktplein een smalle straat in die naar de haven leidde
„Ik weet het niet," mompelde Brian aarzelend „Hij lijkt me wel eerlijk, maar ik heb toch niet meer gezegd dan boog nodig was."
„Hij was wel erg geïnteresseerd in jou en je boot," vond Jane.
„Dat is vanzelfsprekend als hij voor de verzekeringmaatschappij werkt," zei Brian.
„Als hij dat doet," luidde Jerry's commentaar. „Het ziet er wel naar uit Hij wist alles over je oom, maar waarom zou de maatschappij nòg een rapport willen hebben? Hun eigen taxateur was toch zeker wel in staat om ze alles te vertellen wat ze over het ongeluk wilden weten?"
„Nou ja, je weet toch hoe verzekeringmaatschappijen zijn, da rekening zal niet mis zijn Misschien heeft hun eigen taxateur met dit soort gevallen niet zoveel ervaring als meneer Maitland"
Brien fronste met een somber gezicht zijn wenkbrauwen. „We zullen eens kijken wat meneer Meersen te vertellen heeft Hij zal er wel meer van weten"
De straat kwam uit op een open plein, waaraan een bloembed wat kleur trachtte te geven Door de zeewind stonden de bloemen er echter armzalig bij. Er stonden lage huisjes, met hun voorzijde naar de zee
Aan de westzijde van de haven voerde een pad naar een uitham in de zee en oostelijk lag de kade. Een vloot van kleine vissersschepen lag in het water te dobberen.
Aan de westzijde lagen verder een paar huizen en het gebouw van de jachtclub, en vlak bij de uitham in zee was de scheepswerf. Een houten steiger verbond de aanlegplaats van de werf en de loodsen met een nauwe vaargeul, die bij laag water de doorgang vormde naar de haven.
De weg eindigde bij de werf, maar achter een paar huizen en de loodsen om liep een voetpad naar het kleine puntige strand dat zich in zee uitstrekte
Een vlaggemast stond voor een huis in de tuin, vlak bij de werf, zodat ze besloten dat daar de scheepsbouwer moest wonen.
Hoewel ze nog te ver van de haven waren om de *Dolfijn* te onderscheiden, waren ze er toch zeker van dat deze werf van Wiebe Meersen was.
Ze liepen snel om de haven heen Hoe dichter zij bij de werf kwamen, hoe groter werd hun opwinding; met hun ogen zochten ze dat ene schip, waarvoor zij helemaal van Engeland hier waren gekomen.
Plotseling bleef Brian staan toen zij vlak bij de steiger waren en hij wees op een boot.
„Daar ligt hij," riep hij uit Jerry en Jane liepen naar het uiteinde van de steiger en keken omlaag naar het typisch Engelse jacht dat daar tegen de rubber beschoeiing van de steiger lag, met zijn ondiepe kiel in het zachte, natte zand De veiligheidslaanmingen had men eraf gebaald en op het achterdek en in de hut lagen allerlei gereedschappen Op de kapotte overhellende achterkant kon men nog duidelijk de naam *Dolfijn* lezen, met de initialen van de Marley jachtclub M Y C boven het roer
„Wat een meesterlijke boot, hè!" riep Jane uit
„Van hieruit ziet hij er niet erg beschadigd uit," zei Jerry, terwijl hij het jacht kritisch bekeek.
„Nee," stemde Brian in „Ik geloof

dat de meeste schade binnenin is."
Een Hollandse jongen kwam door een luik uit het vooronder te voorschijn Hij zag hen en hij begroette hen met een knik. Brien deed nog een stap naar voren.
„Goedemiddag," zei hij in langzaam, nauwkeurig Engels. „Kunt u mij zeggen waar wij meneer Meersen kunnen vinden?"
„Hij is in het kantoor — daaro . . ."
De jongeman wees naar een gebouwtje met een groot raam aan de voorkant, naast een botenhuis
Brian bedankte hem en met z'n drieën liepen ze naar de openstaande deur van het kantoor
Meneer Meersen was een vierkante, energiek kijkende man met tintelende blauwe ogen, ver uiteenstaand in zijn ronde gezicht Hij sprak uitstekend Engels en verwelkomde zijn jonge bezoekers door hun onmiddellijk een kop thee aan te bieden Lachend zei hij, dat hij ben wel van de week had verwacht, maar dat hij maar rustig had afgewacht tot hij hen zag opdagen Hij had wel met een zekere mevrouw Wesseling afgesproken dat zij daar zouden logeren; zij woonde in het houten huis aan de andere kant van de jachthaven.
„Hoe zijn jullie uit Nieuwwouden hier gekomen?" vroeg meneer Meersen, terwijl zijn gasten thee dronken uit grote, gebloemde kommen „Vanavond komt de bus pas."
„Ja, dat hebben wij ook ontdekt," glimlachte Brian „We hebben een lift gekregen."
„Van een man bij het station," voegde Jerry eraan toe „Hij moet in dezelfde trein hebben gezeten. Hij zei dat hij u ging opzoeken."
„Mij?" vroeg hun gastheer.
„Het heeft iets te maken met 'n verzekeringmaatschappij," zei Brian.
„Maar daarvoor is twee weken geleden al een man uit Londen hier geweest," antwoordde meneer Meersen enigszins verontwaardigd „Hij heeft de schade opgenomen en is met zijn rapport teruggegaan naar Londen Ik kreeg van meneer Houghton instructies dat ik de reparaties kon uitvoeren."
„Ja, meneer Houghton heeft me verteld dat hij aan het onderhandelen was met de verzekeringmaatschappij en dat de reparaties konden worden verricht," zei Brian.
„Die man — meneer Maitland — zei dat hij taxateur was en dat hij een onafhankelijk rapport moest uitbrengen aan de maatschappij," vulde Jerry aan Meneer Meersen snoof verachtelijk.
„Al die kantoorklerken," mopperde hij. „Allemaal overbodig paperassengedoe. Je hebt er niets aan en die kerels lopen alleen maar in de weg"
„Wist u niet dat hij zou komen?" vroeg Jane, die het gevoel had dat zij buiten het gesprek werd gehouden
„Inderdaad niet"
„Dat is nogal vreemd," zei Jerry nadenkend.
„Het is ook vreemd," viel Brian hem bij. „Waarom wordt er niet van te voren bericht gestuurd? En waarom zendt de maatschappij twee taxateurs, terwijl ze al toestemming tot de reparatie hebben gegeven?"
Hij zweeg.
Het was allemaal vreemd. Wat stak hier achter?

Wat is er toch met de Dolfijn? En wie is Stratton eigenlijk? Kent Maitland hem? De Conways staan voor veel raadsels . . .

ditjes en datjes van Donald Duck

VAN WIE IS DE MAAN?

„Van ons natuurlijk," zeggen de bewoners van een klein eiland ten noorden van Australisch Nieuw-Guinea, en ten bewijze daarvan vertellen ze je dan dit verhaal, dat hij hen al eeuwenlang van vader op zoon de ronde doet. Heel lang geleden werd een van de inboorlingen van het eiland officieel benoemd tot „bewaarder van de maan". Overdag hield hij de maan achter slot en grendel, maar 's avonds als het donker werd, hing hij de maan aan een dik touw buiten om iedereen van licht te voorzien.

Op een dag, toen de maanbewaarder naar het land was om te werken, zeiden de vriendjes van het zoontje van de maanbewaarder tegen deze kleine jongen: „Toe, laat ons de maan eens zien, wij moeten altijd zó vroeg naar bed, dat wij nooit eens de kans krijgen ham te zien."

„Nee," zei 't zoontje van de maanbewaarder, „dat mag ik niet doen." Maar toen zijn vriendjes volhielden en hem ermee begonnen te plagen, gaf hij toe en maakte het kamertje waarin de maan bewaard werd open. De maan, die natuurlijk liever vrij dan opgesloten was, maakte van deze gelegenheid gebruik en zweefde direct naar buiten. Even bleef hij in de bomen hangen, maar toen het zoontje van de maanbewaarder in die boom klom om hem te pakken, maakte de maan zich los uit de boomtakken en zweefde het luchtruim in, waar hij zich sindsdien nog steeds bevindt.

GROOTSTE MAAG

De grootste stad ter wereld, New York, heeft ruim acht miljoen inwoners en je begrijpt wel dat die mensen daar niet alleen wonen en werken, maar ook eten en drinken. De hoeveelheden voedsel die naar New York, welke stad weleens de grootste maag ter wereld wordt genoemd, moeten worden aangevoerd, zijn dan ook indrukwekkend hoog. Om maar eens een paar voorbeelden te noemen: per jaar 1½ miljard liter melk en 250 miljoen liter room, verder 1800 miljoen eieren, 75 miljoen kilo boter, 1 miljard kg vlees en 85 miljoen kg vis.

BROM, DE TEDDYBEER

Och, wat is het een saaie boel,
Zucht Brommie Teddybeer
Nu Kareltje naar school toe gaat,
Kent hij mij haast niet meer.

Ik arme kleine speelgoedbeer
Tel niet meer bij hem mee;
't Is Juffie voor en Juffie na,
Dat is niet leuk, o nee!

Hè, kwam er maar een tovenaar,
Zo'n hele knappe heer,
Die zei: „Van nu af aan ben jij
Kareltje
en Kareltje een beer."

Dan trok ik daad'lijk Kareltje
Zijn broek en jasje uit
En liet 'm brommen uit zijn buik
Die ontrouwe schavuit!

Natuurlijk ging ik dan naar school
Met Karels brandetas
En niemand die te weten kwam
Dat 'k Kareltje niet was.

En ik werd 't vrindje van de juf.
Maar stil ... wat hoor ik daar?
Huilt Kareltje? Ach, Kareltje,
Wat vind ik dat nu naar!

Kom gauw bij beertje. Ben je boos
Op Juffie van je klas?
Wat? Heb je in de bock gestaan?
Maar dat komt niet te pas!

Die Juf van jou is reuze stout,
Dat zei 'k al duizend keer,
Je kunt veel beter vrindje zijn
Met Brom, de Teddybeer!

EEN NATUURLIJKE ZAAG

De zaag, die bij verschillende ambachten een onmisbaar werktuig is, krijgen vele dieren bij hun geboorte van Moeder Natuur mee. Een ongeboren kuikentje bijvoorbeeld heeft een ragfijn zaagje aan het uiteinde van zijn snaveltje. Met

dit werktuigje doorboort en breekt het de schaal van het ei. Enkele dagen na de geboorte valt het zaagje af, want het diertje heeft het zijn leven lang niet meer nodig.

SPEURNEUZEN VOOR!

Deze opgaaf is misschien een beetje moeilijker dan de vorige. Het zijn namelijk ditmaal drie bouwwerken, die in de tekst verscholen staan. In elke zin één. Als je goed je best doet, spoor je ze vast en zeker op.

Opl.: 1. poort, 2. toren, 3. molen.

1. De train die we moeten hebben, staat op spoor twee.
2. Hoewel de agenten naar de auto renden, wist de dief nog te ontsnappen.
3. Plotseling zagen wij dat een mol en een muis tezamen de weg overstaken.

TOM POES en de ZONNEBRIL

NEER BOMMEL HEEFT IN HET BOS EEN ZONNEBLOEM GEVONDEN DIE IS UITGEGROEID TOT EEN GENEIM-ZINNIGE BRIL. IEDER DIE DEZE BRIL OPZET, KRIJGT EEN ZONNIGE KIJK OP DE DINGEN. DIT BRENGT DIK-WIJLS MOEILIJKHEDEN MET ZICH MEE

DE WAARD BRACHT ZIJN ZIENSWIJZE NU FORS NAAR VOREN, WAARDOOR DE KOOPMAN ZIJN BRIL VERLOOR EN ...

LAAT NEM MAAR GAAN, VRIEND. IK ZAL WEL BETALEN.
ZO, HM! VOORUIT DAN MAAR. 6 FLESSEN LIMONADE!
M'N PORTEFEUILLE! IK NEB NEM VERGE-TEN! DAT OVERKOMT ME ANDERS NOOIT!
OOK DAT NOG! DAT KOMT NATUURLIJK DOOR DE BRIL. DIE MAAK-TE U ZO ZORGELOOS, DAT U ZONDER GELD OP STAP GING.
DUS JE HEBT GEEN GELD, HÈ, MOOIE MENEER?
JA, IK NEB WEL GELD, MAAR NIET BIJ ME. IK NAD DIE BRIL EN DAARDOOR GEEN GELD, ALS U BE-GRIJPT WAT IK BEDOEL.
IK BEGRIJP NET BEST! JE WILT BETA-LEN MET RARE SMOES-JES, MAAR DAAR TRAP IK NIET IN.
VOORUIT, AAN DE AFWAS JULLIE. ALS JE JE VERTERING NIET KUNT BETALEN, ZUL JE ERVOOR WERKEN.
ACH, HOE VRESE-LIJK IS DIT ALLES. IK, 'N BOMMEL, AAN DE AFWAS. ALS MIJN GOEDE VADER MIJ ZO 'NS ZAG...
IK ZIE JE WEL! OPSCHIETEN! VOORUIT, ZET DE AF-GEWASSEN BOR-DEN WEG.

AH, DAAR LIGT DE ZONNEBRIL NOG. HOE ANDERS WORDT DE WERELD ALS IK DIE OPZET. VOORAL NU HEB IK BEHOEFTE AAN EEN ZONNIGER KIJK OP DE DINGEN. HET PAST ZO VEEL BETER BIJ HET VRIENDELIJKE KARAKTER VAN EEN HEER.
GRETIG GREEP HEER BOMMEL NAAR DE BRIL, MAAR HIJ VERGAT DAT MEN VOOR HET DRAGEN VAN EEN STAPEL BORDEN TWEE HANDEN NODIG HEEFT.
NU NOG BREKEN OOK! DAT DEED JE MET OPZET!
HOE RUW IS DEZE PERSOON, ALLES ZIET HIJ EVEN KWAADAARDIG. HIJ ZOU WEL EENS 'N PRETTIGER KIJK OP DE DINGEN... HM... WACHT...
IK ZAL JOU EENS...
..W-WAT?!
HAASTIG SCHOOF HEER BOMMEL DE VERBOLGEN WAARD DE BRIL OP DE NEUS EN...
...DADELIJK BEZAG DEZE DE DINGEN MET ANDERE OGEN.
HAHAHA, HEB JE EEN PAAR BORDEN LATEN VALLEN? HEEL GOED! SCHERVEN BRENGEN GELUK!
AARDIG VAN ZE, OM ME ZO FIJN TE HELPEN. NOU KAN IK ER ZELF 'NS HEERLIJK M'N GEMAK VAN NEMEN.
FIJNE LUI... GAAP... DAAR KUN JE WAT AAN OVERLATEN.... GAAP. IK GA EENS LEKKER EEN TUKJE DOEN.
EN ONBEKOMMERD VIEL DE WAARD IN SLAAP.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

BOUNTY EILAND
VAN DEZE SCHELPJES GA IK EEN MOOIE KETTING RIJGEN.
KWAAK

MAAR AAN DE ANDERE OEVER...
MMM.. MEISJE, ETENTJE, HAPJE, PLAKJE, BROKJE, STUKJE, PROEVEN, SMULLEN...

PAS OP.. DE KROKODIL !!
GEVAARLIJK

HEEELP!

GEWELDIG, HOOR
BRAVO !
ZIELIG, JAMMERLIJK, HULPBEHOEVEND, NIET LIEFJE PROEVIG KLAGELIJK...

BIJ ZO'N DAAD PAST MAAR ÉÉN BELONING... 'N BOUNTY!
...HEERLIJKE COCOS IN MELK-CHOCOLADE
HMM.....
2 EN 2 GROTE STUK-KEN IN 1 PAKJE!

25 ct
Mars
BOUNTY
BOUNTY
HEERLIJKE COCOS IN MELK CHOCOLADE